

František Šedý

František Šedý se narodil 5. října 1927 v Líšni, která tehdy byla ještě samostatným městečkem za Brnem. Otec se jmenoval František a matka Františka, takže o jméně syna nemohlo být pochyb.

Kvůli otcově práci se rodina po několika letech přestěhovala do Vsetína, kde pan Šedý vystudoval gymnázium. Zde, na Valašsku, naštěstí rodina přečkala období protektorátu celkem v klidu.

Po druhé světové válce nastoupil pan Šedý na studia veterinární medicíny, ale po roce 1948 byl z politických důvodů vyloučen. Následně pracoval v dolech a na stavbách. Po několika letech mu bylo umožněno udělat si alespoň průmyslovku. Věděl ale, že v komunistickém Československu žít nechce. Jen s manželkou Veronikou čekali, až povyrosteu jejich tři děti.

Definitivní rozhodnutí o odchodu ze země přišlo spolu s okupačními vojsky v srpnu 1968. V létě následujícího roku emigroval František Šedý i s celou rodinou přes Vídeň do Lucemburku. Tam se živil zpočátku jako zedník, později jako stavbyvedoucí. Děti se zde panu Šedému podařilo přihlásit na gymnázium. Paní Šedá pracovala jako ošetřovatelka.

V Lucembursku se stal zakladatelem a prvním předsedou krajanského spolku Asociace TGM. Pan Šedý pomáhal českým a slovenským imigrantům s adaptací na život v nové zemi. Nespočet jich mu vděčilo za pomoc s vyřizováním dokladů, uznáváním diplomů z Československa a vším potřebným.

Po Sametové revoluci byl rehabilitován (za emigraci dostal v nepřítomnosti trest 12 měsíců odnětí svobody a propadnutí majetku) a od Vysoké školy veterinární v Brně získal čestný titul doktora veterinární medicíny.

Pan Šedý byl po zásluze mnohokrát oceněný. V roce 2010 získal od ministra zahraničí ocenění Gratias agit za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí. Za svoji péči o českou komunitu v Lucembursku obdržel v roce 2017 od předsedy vlády Bohuslava Sobotky pamětní medaili Karla Kramáře. Nezapomněli na něj ale ani v Lucembursku, kde v roce 2001 od velkovévody Jindřicha získal Řád za zásluhy Lucemburského velkovévodství.

Stesk po rodné Moravě přiměl pana Šedého vrátit se v roce 2011 do České republiky a usadit se nedaleko Brna v Modřicích, kde si postavil dům. Od roku 2025 žije ve zdejším Pasivním bytovém domě pro seniory. Pan Šedý měl manželku Veroniku a má dvě dcery a syna, šest vnoučat a pět pravnoučat. Všichni žijí v Lucembursku a s panem Šedým se setkávají několikrát ročně.

Po celý svůj život projevoval pan Šedý obrovskou pracovitost a vzdělanost, je hluboce věřícím katolíkem, výborně ovládá němčinu a francouzštinu a vždy miloval svoji rodinu, pro kterou chtěl život v lepším světě, než byla komunistická totalita. Na svoji milovanou zemi ale nikdy nezapomněl a boji proti nesvobodě pomáhal alespoň ze vzdáleného Lucemburska.